
The image is a full-page abstract painting. It features a central, glowing oval shape in shades of yellow and light green. This central element is surrounded by dense, swirling brushstrokes in a rich palette of purple, blue, and red, with some darker, almost black tones. The overall effect is one of intense energy and movement, with the colors blending and overlapping in a complex, organic pattern. The texture of the paint is visible, suggesting a thick application of pigment.

Metsässä voi kohdata monia asioita,
mutta kaikkein varmimmin
siellä kohtaa itsensä.

Tämä on ikimetsä. Pohjoisten tuulten
veistämä, valkeiden kesäöiden kasvattama
ja kylmien talvien tuudittama. Vanhojen puiden
katveessa on koti monenlaisille pienille ja suurille
asukkaille. Ikimetsä on saanut kasvaa pitkään kaikessa
rauhassa, mutta nyt sen rauha on alkanut rikkoutua.

JOHANNA LUMME

MATKA

IKIMETSÄN

SYDÄMEEN

Helsingissä Kustannusosakeyhtiö Otava

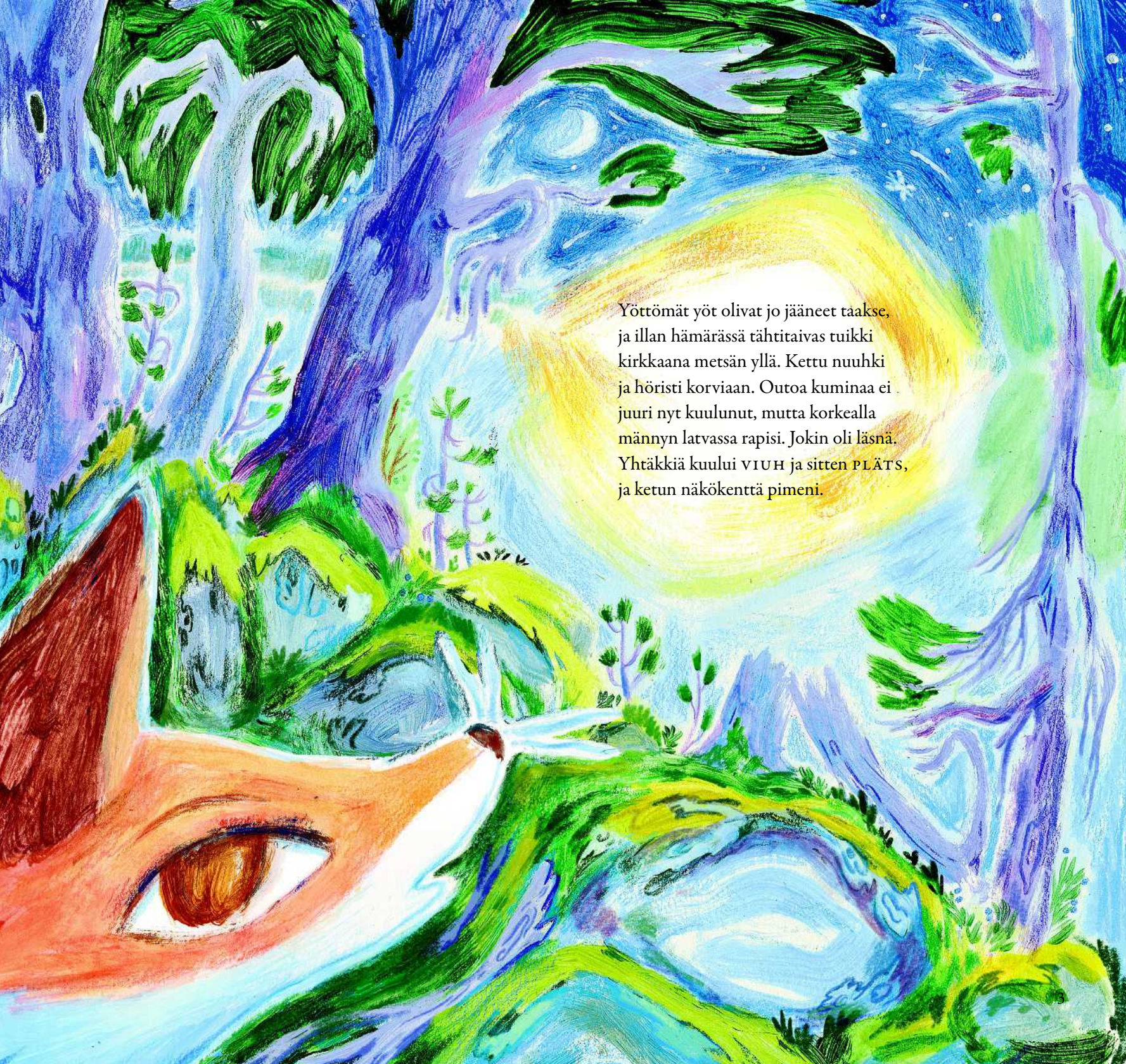

Ketun uni keskeytyi kummalliseen meteliin. Kuului BRUUM-BRUUM ja sitten TSUK-TSUK-TSUK ja uudelleen BRUUM-BRUUM.

– Mitä ihmettä minun metsässäni oikein melutaan? kettu pohti.

Hän oli jo muutaman päivän aistunut, että kaikki ei ollut niin kuin piti. Hän olisi halunnut mennä mustikkapaikkaansa marjoja syömään muttei ollut melun takia uskaltanut lähteä pesänsä läheisyydestä.

Äänet jatkuivat tovin, ja sitten ne lakkasivat. Kettua hermostutti, mutta hän keräsi rohkeutensa ja kurkisti ulos kolostaan. Hän halusi tietää, mistä kummat äänet oikein tulivat.

Yöttömät yöt olivat jo jääneet taakse,
ja illan hämärässä tähtitaivas tuikki
kirkkaana metsän yllä. Kettu nuuhki
ja höristi korviaan. Outoa kuminaa ei
juuri nyt kuulunut, mutta korkealla
männyn latvassa rapisi. Jokin oli läsnä.
Yhtäkkiä kuului VIUH ja sitten PLÄTS,
ja ketun näkökenttä pimeni.